

[Indenrigsministeren.]

diskuteret denne Sag, det ærede Medlem har Gang paa Gang fremsat de samme Paa-stande, og de bliver ikke mere rigtige og berettigede ved Gentagelsen. Jeg skal derfor heller ikke komme dybere ind paa dem. Jeg skal kun i Anledning af det Ændringsforslag, som fra Mindretallets Side er stillet under Nr. 1 og 2, udtale, at hvis Henstanden ikke i valgmæssig Henseende bliver at betragte som Restance, vilde derigen- nem Skatteydelsesvilkaarene som Betingelse for Udøvelsen af Valgret kunne gøres fuld- kommen betydningsløse, saafremt en Kom- munalbestyrelse eller en Kommunalbesty- relses Flertal har Interesse i at gøre dem betydningsløse. Og nu nærer vi jo fra alle Sider Tillid til Kommunalbestyrelserne rundt om i Landet saavel som til deres Flertal; men jeg maa sige til det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds, at denne Tillid er dog ikke saa grundmuret, at vi føler os fuldkommen overbeviste om, at man ikke i givet Tilfælde, hvis det ærede Medlem ved denne Lejlighed fik sin Krig ført igennem, kunne befrygte, at man vilde udnytte en saadan Bestemmelse til at bort- slette ethvert virkeligt Krav om Skatte- ydelse som Betingelse for Valgret for der- igennem at skabe det Antal Vælgere, som kunde blive fornødent til Gennemførelse af den Politik, som Flertallet maatte ønske gennemført i den kommende Tid. Det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds maa undskylde — vi kan ikke hjælpe ham til at skabe saa- danne Muligheder; og hvis vi gjorde det, tænker jeg ogsaa, at det Smil, hvormed det ærede Medlem vilde forlade denne Forsam- ling, dette høje Ting i Dag, vilde være meget talende. Og det ønsker vi ikke at udsætte os for.

Hvad nu det Forslag, som det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds (Veistrup) har anbefalet, angaar, Forslaget om at give Adgang til at drive Valgagitation i Syge- huse og i alle offentlige Kontorer, hvor Tjenestemænd færdes udenfor deres Hjem- stedskommune, ja, saa maa jeg sige, at der- om har jeg udtalt mig udførligt baade i Forbindelse med Behandlingen i den høje Rigsdag af det kommunale Valglovsforslag i 1924 og i det høje Folketing ved Behand- lingen af Ændringsforslagene, hvoriblandt jo ogsaa det her foreliggende under Nr. 3 fandtes. Jeg ser under disse Omstændig- heder ikke nogen Anledning til at komme dybt ind derpaa, men skal samle mine Ind- vendinger mod Ændringsforslaget i følgende Bemærkninger. Det vilde for det første, hvis det gennemførtes, foranledige, at Be-

stemmelsen om Afstemningens Hemmelig- hed vilde blive i høj Grad afsvækket; der vilde aabnes Adgang for politisk Agitation paa mange Steder, hvor en saadan bør være udelukket; Bestemmelsen vilde foranledige meget betydelige Udgifter til Tilvejebrin- gelsen og Fordelingen af hele det Valg- materiale, som saa skulde findes i enhver Kommune til Brug for Personer fra andre Kommuner, der ønskede at afgive Stemme; og den vilde endvidere, hvad selve Forøgelsen af Stemmerne angaar, blive meget lidet betydningsfuld. Vi har i saa Henseende rigelige Erfaringer fra den Ret til at stemme hos Konsuler, som er givet Søfolk ved Rigs- dagsvalgene, en Ret, som man jo forud for dens Tilvejebringelse krævede som en absolut Fornødenhed, for at den Mand, der befandt sig ude omkring i Verden, kunde faa Lov til at gøre sin Indflydelse gældende som dansk Statsborger, en Ret, om hvilken der blev sunget meget skønt, ogsaa her i Tinget, men som har vist sig ganske uden Betyd- ning, idet det Antal Personer, der i Ly af disse Bestemmelser stemmer hos de danske Konsuler rundt om i Verden, er saa ringe, at det, som derved er vundet, slet ikke staar i noget rimeligt Forhold til det Besvær, som hele Ordningen foranlediger.

Jeg takker Flertallet for Tilslutningen til Lovforslaget, anbefaler dets Vedtagelse her ved anden Behandling og anbefaler samtidig ærede Medlemmer at stemme imod de af Mindretalletne stillede Ændringsforslag.

Ordføreren (Johannes Jensen): Det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds (Ludvig Christensen) begyndte med i kraftige Ven- dinger at slaa fast, at det, der var fremført fra vor Side, kun var Paastande, medens det, man fra hans og hans Meningsfællers Side havde fremsat, var Kendsgerninger. Jeg ved ikke, med hvilken Ret det ærede Medlem konstituerer sig selv som Højesteret og afsiger en saadan Dom, han, der selv saa afgjort er Part i Sagen, og navnlig forstaar jeg ikke, hvorledes det ærede Medlem kan paastaa, at Sagen ikke i dette høje Ting eller i Rigsdagen i det hele har været Gen- stand for Overvejelse. Det ærede Medlem maa jo dog vide, at det Lovforslag, vi i Dag behandler, paa det allernærmeste og i alt væsentligt er det samme Forslag som det, der blev vedtaget her i Landstinget i Fjor. Den eneste Forskel er den Bestemmelse, der vedrører Tilflyttere, altsaa en Be- stemmelse af mellemkommunal Betydning, som jeg skønner at man ikke fra nogen Side i det andet høje Ting har lagt overdreven Vægt paa.